

paagældende, enten Skovridere eller Skovejere, om, at der maatte udbetales disse Arbejdere, der kom andetsteds fra og skulde betale for Kost og Logi paa et fremmed Sted og have noget til Familiens Underhold, forskudsvis et Beløb for t. Eks. 8 Dage eller for et lidt forskelligt Tidsrum paa de forskellige Arbejdspladser. Jeg tror, at det overalt er lykkedes den offentlige Arbejdsanvisning i saa Henseende at faa tilvejebragt en for de paagældende Arbejdere nogenlunde tilfredsstillende Ordning. Jeg nævner dette for at vise, hvor mange Forhold der i Virkeligheden vil være at ordne, saa snart Talen er om at anvise Arbejdere til Arbejde i Skovene — og her, hvor jeg henvender mig til den højtærede Landbrugsminister, er der selvfølgelig kun Tale om Statsskovene —, og at det derfor let kan gaa saaledes, at der medgaar en 14 Dages Tid, inden samtlige disse Forhold er saaledes ordnede, at den eller de paagældende Arbejdere vil kunne tage fat paa Arbejdet. Jo længere i Forvejen der kommer Ordre paa det Antal Mænd, man paa de forskellige Arbejdspladser har Brug for, des lettere vil det være at faa alle disse Forhold ordnet og da navnlig Spørgsmaalet om de paagældendes Indkvartering enten ad frivillig Vej eller i Henhold til den derom udstedte Bekendtgørelse om tvungen Indkvartering, saa at de paagældende kan komme i Arbejde saa tidligt paa Vinteren, som det i det hele er muligt. Jeg har villet gøre denne Henstilling til den højtærede Landbrugsminister, og jeg haaber, der vil blive gjort alt muligt for, at Ordre fra Skovridere om Arbejdere indkommer til Arbejdsanvisningen, saa snart de i det hele taget ved, hvor de paagældende Arbejdere skal beskæftiges.

Da jeg nu har begyndt at henvende nogle Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister, kunde jeg maaske faa Lov til at fortsætte med at udtale min Glæde over, at Landbrugsministeren paa ny har fremsat her i Tinget de Lovforslag om Fæsteafløsning og om Brug af Huse paa Landet, som nu paa 3die Rigsdags-samling er fremsatte for dette høje Ting, og ikke mindst min Glæde over, at Landbrugsministeren ved Fremsættelsen af de to nævnte Lovforslag brugte nogle ret forhaabningsfulde Udtryk med Hensyn til Udsigterne til deres Gennemførelse. Jeg gaar nemlig ud fra, at Ministeren støtter disse Forhaabninger paa et Kendskab til Stillingen særlig indenfor hans eget Parti og muligvis ogsaa indenfor Socialdemokra-

tiet, navnlig da med Hensyn til Lovforslaget om Fæstegodsets Overgang til Selveje, for i den Beretning, som er afgivet af Formanden for det Udvalg, der i sidste Rigsdagssamling beskæftigede sig med Lovforslaget om Fæstegodsets Overgang til Selveje, er der nogle ret trøstesløse, jeg synes ogsaa: ret mærkelige, Udtalelser. Formanden for Udvalget gør i Beretningen opmærksom paa, at der har været nedsat et Underudvalg, og at dette Underudvalg er naaet til en Overenskomst. Men saa hedder det videre — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere de 4 Linier: „Det var en Forudsætning for Underudvalgets Arbejde, at den eventuelle Overenskomst kun skulde gennemføres, saafremt den opnaaede Tilslutning fra alle Partier i Folketinget. Da denne Tilslutning ikke har kunnet opnaas, har Betingelserne for Lovforslagets Gennemførelse ikke været til Stede“. Den Gang jeg læste denne Beretning, studsede jeg noget over, at dette, at et Underudvalgs Overenskomst ikke har kunnet vinde Tilslutning, skulde være afgørende med Hensyn til, hvorvidt et Lovforslag kunde fremmes eller ikke. Jeg har selv mange Gange været i det Tilfælde under Udvalgsbehandlinger at gaa med til eller selv at stille Ændringsforslag, der var betingede af, at de fik Tilslutning fra andre, og at man altsaa ikke følte sig bundet til de paagældende Ændringsforslag, hvis man ikke fra anden Side vilde kunne gaa med til dem — det er den Art Fremgangsmaade, som ofte er nødvendig, hvis man skal opnaa Enighed enten paa det ene eller paa det andet Omraade —, men til at man saa skulde sige: Hvis ikke I kan give eders Tilslutning til det Ændringsforslag, man nu i Underudvalget er blevet enig om, vil vi overhovedet ikke være med til at fremme dette Lovforslag, er der et langt Spring, synes jeg. Men her siger altsaa Formanden for Udvalget, at da det har vist sig, at ikke alle Partier kunde give deres Tilslutning til det, som Underudvalget har foreslaaet, var Forudsætningen eller Betingelsen, som han nu siger, for Lovforslagets Gennemførelse ikke til Stede. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa Udvalgets Arbejde og Arbejdsmaade.

Det vil af det, jeg har sagt, let skønnes, at det er ikke det Parti, jeg tilhører, der har stillet den Betingelse, at Lovforslaget kun skulde gennemføres, hvis den Overenskomst, der var opnaaet Enighed om i Underudvalget, kunde tiltrædes af